

Suntem pietre

LARISA BĂLAN

Suntem pietre!
Pietre adunate din apele secate,
Izbite de maluri abrupte și reci...
Vânturile groaznice ne usucă amintirile,
Soarele aprig ne arde gândurile...
Nu ne vorbim, nu ne privim,
Ne ascundem de picioare de călători,
Care ne calcă pe inimi...
Sufletele ne pulsează fără temperatură,
Iar corpul ne rămâne veșnic paralizat...
Suntem rigizi și grei de păcate
Suntem nebuni!
Ne scuturăm mâinile de calcarul de sub unghii...
Unghiile roase de nerăbdare,
Așteptăm o urmă de ploaie, un val!
Dar de unde apă, dacă nu sunt lacrimi?
Dar de unde lacrimi, dacă nu-i iubire?

Suntem pietre!
Ne împiedicăm unii de alții....